

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1488)

13. posiedzenie
Komisji Spraw Unii Europejskiej
w dniu 21 października 2004 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Wniosek dotyczący decyzji Rady UE zezwalającej Francji i Włochom na zastosowanie środków odstępujących od art. 3 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Rady UE 12609/04.
2. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych dla celów statystycznych (NUTS) w związku z wstąpieniem do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (*Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending Regulation (EC) No 1059/2003 of the European Parliament and of the Council on the establishment of a common classification of territorial units for statistics (NUTS) by reason of the accession of the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia to the European Union*) – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Rady UE 12586/04.
3. Wniosek dotyczący decyzji Rady UE zmieniającej decyzję Rady 2002/883/WE w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Bośni i Hercegowinie – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Rady UE 12885/04.
4. Wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie pomocy makrofinansowej dla Serbii i Czarnogóry i zmieniającej decyzję 2002/882/WE, udzielającą dalszej pomocy makrofinansowej Federalnej Republice Jugosławii (*Proposal for a Council Decision on macro-financial assistance to Serbia and Montenegro and amending Decision 2002/882/EC providing further macro-financial assistance to the Federal Republic of Yugoslavia*) – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Rady UE 12886/04.
5. Wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie podpisania umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii rozszerzającej na Danię postanowienia rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy dla określenia Kraju Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Krajów Członkowskich przez obywatela trzeciego kraju i rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” służącego porównywaniu odcisków palców w celu efektywnego stosowania Konwencji Dublińskiej (*Proposal for a Council Decision on the signing of the Agreement between the European Community and the Kingdom of Denmark extending to Denmark the provisions of Council Regulation (EC) No 343/2003 establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an asylum application lodged in one of the Member States by a third-country*

national and Council Regulation (EC) No 2725/2000 concerning the establishment of "Eurodac" for the comparison of fingerprints for the effective application of the Dublin Convention) oraz wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie zawarcia umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii rozszerzającej na Danię postanowienia rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy dla określenia Kraju Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Krajów Członkowskich przez obywatela trzeciego kraju i rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” służącego porównywaniu odcisków palców w celu efektywnego stosowania Konwencji Dublińskiej (*Proposal for a Council Decision on the conclusion of the Agreement between the European Community and the Kingdom of Denmark extending to Denmark the provisions of Council Regulation (EC) No 343/2003 establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an asylum application lodged in one of the Member States by a third-country national and Council Regulation (EC) No 2725/2000 concerning the establishment of "Eurodac" for the comparison of fingerprints for the effective application of the Dublin Convention*) – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Rady UE 12599/04.

6. Wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Porozumienia pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącego włączenia tej ostatniej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen; wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącego włączenia tej ostatniej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen; wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Porozumienia pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącego włączenia tej ostatniej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen; wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącego jej włączenia we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen; wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską i Szwajcarią dotyczącego kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w Państwie Członkowskim lub w Szwajcarii; wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską i Szwajcarią dotyczącego kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w Państwie Członkowskim lub w Szwajcarii – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Rady UE 12601/04.
7. Wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej Państw Członkowskich, protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze Umawiających się Stron, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej (*Proposal for a Council Decision on the signature, on behalf of the European Com-*

munity and its Member States, of a Protocol to the Agreement between the European Community and its Member States, of the one part and the Swiss Confederation, of the other, on the free movement of Persons, regarding the participation, as contracting parties, of the Czech Republic, the Republic of Estonia, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania the Republic of Hungary, the Republic of Malta, the Republic of Poland, the Republic of Slovenia and the Slovak Republic, pursuant to their accession to the European Union) oraz wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie przyjęcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej Państw Członkowskich, Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze Umawiających się Stron, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej (*Proposal for a Council Decision on the conclusion, on behalf of the European Community and its Member States, of a Protocol to the Agreement between the European Community and its Member States, of the one part and the Swiss Confederation, of the other, on the free movement of Persons, regarding the participation, as contracting parties, of the Czech Republic, the Republic of Estonia, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania the Republic of Hungary, the Republic of Malta, the Republic of Poland, the Republic of Slovenia and the Slovak Republic, pursuant to their accession to the European Union*) – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Rady UE 12579/04.

8. Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady UE przedłużającego ostateczne cło antidumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1796/1999 na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz stalowych lin i drutu wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka, oraz kończącego dochodzenie w odniesieniu do przywozu od jednego marokańskiego eksportera (*Proposal for a Council Regulation extending the definitive anti-dumping duty imposed by Council Regulation (EC) N° 1796/1999 on imports of steel ropes and cables originating, inter alia, in the People's Republic of China to imports of steel ropes and cables consigned from Morocco, whether declared as originating in Morocco or not, and terminating the investigation in respect of imports from one Moroccan exporter*) – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Rady UE 13238/04.
9. Wnioski nierozpatrywane – sygnatury Rady UE: 12440/04, 13230/04, 13164/04, 13356/04, 13267/04, 13271/04, 13161/04; 12753/04, 12757/04, 12948/04, 12906/04, 13094/04, 12949/04.

(Początek posiedzenia o godzinie 12 minut 10)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Mieczysław Mietła)

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Otwieram posiedzenie komisji.

Chciałbym wszystkich serdecznie powitać. Witam panów senatorów, witam przedstawicieli rządu. Na dzisiejszym posiedzeniu Ministerstwo Finansów reprezentują pan minister Jarosław Neneman, pani Jolanta Gumienna, zastępca dyrektora w Departamencie Podatków Pośrednich i pani Karolina Pawlak, referendarz w Departamencie Integracji Europejskiej. Witamy również panią wiceprezes Głównego Urzędu Statystycznego, panią Halinę Dmochowską. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji jest na razie reprezentowane przez jedną osobę, przez panią Inę Rudecką, głównego specjalistę w Departamencie Współpracy Międzynarodowej. Witam panią.

W związku z tym, że państwo prosili o omówienie pewnych punktów w pierwszej kolejności, sprawy związane z organizacją pracy oraz punkty, które możemy opracować tylko w naszym gronie, zostawimy na koniec posiedzenia, a teraz przystępujemy do realizowania porządku merytorycznego.

Chciałbym przedstawić porządek obrad przewidziany na dzisiejsze posiedzenie.

W punkcie pierwszym porządku jest wniosek dotyczący decyzji Rady zezwalającej Francji i Włochom na zastosowanie środków odstępujących od art. 3 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych.

Punkt drugi porządku obrad zawiera wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych dla celów statystycznych (NUTS) w związku z wstąpieniem do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji.

W punkcie trzecim porządku jest wniosek dotyczący decyzji Rady zmieniającej decyzję Rady 2002/883/WE w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Bośni i Hercegowinie – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie.

W punkcie czwartym porządku obrad jest wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie pomocy makrofinansowej dla Serbii i Czarnogóry i zmieniającej decyzję 2002/882/WE, udzielającą dalszej pomocy makrofinansowej Federalnej Republice Jugosławii.

Punkt piąty porządku obrad zawiera wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii rozszerzającej na Danię postanowienia rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria

i mechanizmy dla określenia Kraju Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Krajów Członkowskich przez obywatela trzeciego kraju i rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” służącego porównywaniu odcisków palców w celu efektywnego stosowania Konwencji Dublińskiej; wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii rozszerzającej na Danię postanowienia rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy dla określenia Kraju Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Krajów Członkowskich przez obywatela trzeciego kraju i rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” służącego porównywaniu odcisków palców w celu efektywnego stosowania Konwencji Dublińskiej.

W punkcie szóstym porządku są następujące wnioski: wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Porozumienia pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącego włączenia tej ostatniej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen; wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącego włączenia tej ostatniej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen; wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Porozumienia pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącego włączenia tej ostatniej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen; wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącego jej włączenia we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen; wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską i Szwajcarią dotyczącego kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w Państwie Członkowskim lub w Szwajcarii; wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską i Szwajcarią dotyczącego kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w Państwie Członkowskim lub w Szwajcarii.

W punkcie siódmym porządku obrad jest wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej Państw Członkowskich Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze Umawiających się Stron, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej; wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przyjęcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej Państw Członkowskich Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku

z udziałem w charakterze Umawiających się Stron – po czym wymienione są po kolei wszystkie państwa, tak jak w poprzednim wniosku.

W ostatnim punkcie porządku obrad, w punkcie ósmym, jest wniosek dotyczący rozporządzenia Rady UE przedłużającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1796/1999 na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz stalowych lin i drutu wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka, oraz kończącego dochodzenie w odniesieniu do przywozu od jednego marokańskiego eksportera.

Oczywiście, do wszystkich wniosków są projekty stanowisk rządu. Tak przedstawia się porządek obrad dzisiejszego posiedzenia Komisji Spraw Unii Europejskiej.

Przechodzimy do omówienia pierwszego punktu porządku obrad.

Prosiłbym pana ministra o przedstawienie wniosku dotyczącego decyzji Rady zezwalającej Francji i Włochom na zastosowanie środków odstępujących od art. 3 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG.

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Jarosław Neneman:**

Dziękuję bardzo.

Dzień dobry państwu.

Celem tego projektu jest upoważnienie Francji i Włoch w drodze derogacji od art. 3 szóstej dyrektywy do uznania autostrady biegnącej wewnątrz dwóch tuneli między tymi krajami, na całej jej długości, za część obszaru tego państwa, na terenie którego rozpoczyna się przejazd autostradą. Chodzi o to, aby cały odcinek, jeśli ktoś jedzie z Francji do Włoch, ponieważ rozpoczął podróż we Francji, był traktowany jako francuski, a jeśli jedzie z powrotem, to cały odcinek byłby traktowany jako włoski. Niczego to nie zmienia, jeśli chodzi o łączne wpływy z VAT, w żaden sposób nie wpływa to na unijny środek własny, nie narusza to zasad konkurencji, nie ma również żadnego wpływu na sytuację Polski. W związku z tym zdecydowanie popieramy ten pomysł, zwłaszcza że tak naprawdę służy on tylko uproszczeniu wzajemnych rozliczeń. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Z naszej strony tym zagadnieniem zajmował się pan senator Andrzej Wielowieyski, którego bardzo proszę o przedstawienie propozycji stanowiska komisji.

Proszę bardzo.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Tak jak powiedział pan minister, sprawa jest dość prosta, elementarnie zdroworozsądkowa, jeśli chodzi o przestrzeń tego tunelu. Zresztą przypominam Wysokiej Komisji, że w ostatnich tygodniach omawialiśmy sprawy podatkowe związane z tunelami, wówczas był to odcinek szwajcarski, a teraz mówimy o tunelu między Francją a Włochami. Chodzi o to, aby nie stawiać bramek dokładnie przy granicy, gdyż

z punktu widzenia technicznego nie zawsze to pasuje czy odpowiada. Obydwa kraje korzystają z tego wspólnie. Oczywiście, są opłaty, ale wystarczy, że będą one uiszczane w jednym miejscu. W związku z tym odstąpienie od ścisłego przestrzegania przepisów przez obydwaj kraje na swoim terenie nie ma tu zastosowania.

Proponuję, aby komisja poparła stanowisko rządu. To znaczy, zgodziła się z tym, by nie zgłaszać uwag do stanowiska rządu, zgodnie z którym akceptuje się propozycję i nie zgłasza zastrzeżeń.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Chciałbym zapytać, czy ze strony panów senatorów są pytania. Może ktoś chce wypowiedzieć się w tej kwestii?

Nie widzę chętnych. Dziękuję bardzo. Okazuje się, że rzeczywiście problem nie jest skomplikowany.

Bardzo proszę. W takim razie przystępujemy do głosowania nad stanowiskiem zaproponowanym przez komisję: Komisja Spraw Unii Europejskiej popiera wniosek dotyczący decyzji Rady.

Kto jest za przyjęciem wniosku, proszę o podniesienie ręki. (7)

Dziękuję bardzo.

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Dziękuję bardzo. Uchwała została podjęta jednomyślnie.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze. Dziękuję paniom.

Przechodzimy teraz do omawiania punktu drugiego.

Zagadnieniami w nim zawartymi zajmował się Główny Urząd Statystyczny. Poprosiłbym panią prezes o przedstawienie istoty rozporządzenia.

Bardzo proszę.

Wiceprezes Głównego Urzędu Statystycznego

Halina Dmochowska:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Celem nowelizacji jest włączenie nowych krajów członkowskich do obowiązującej w Unii Europejskiej na podstawie stosownego rozporządzenia nomenklatury jednostek terytorialnych do celów statystycznych.

Rząd popiera projekt rozporządzenia Rady i projekt nowelizacji Parlamentu i Rady, gdyż jest on zgodny z rozwiązaniami polskimi i był konsultowany w trybie roboczym, między innymi na forum Eurostat, a jeszcze przed akcesją także z Komisją Europejską.

Jeśli można, chciałabym przedstawić kilka zdań wyjaśnienia. Wcześniej nomenklatura ta była regulowana na zasadach dwustronnych między krajami, na tak zwanych zasadach *gentleman's agreement*. W 2003 r. została wydana w tej sprawie regulacja unijna, która w związku z wejściem do Unii nowych krajów jest teraz nowelizowana. W wyniku konsultacji przeprowadzonych przed akcesją Rada Ministrów w kwietniu przyjęła rozporządzenie nowelizujące naszą dotychczasową nomenklaturę z roku 2000 po to, aby wprowadzić jeden poziom, poziom NTS 1, czyli sześć regionów,

których do tej pory w Polsce nie było. Do tego sprowadzało się główne niedostosowanie do aktu unijnego. Obecnie prawo krajowe odpowiada wymogom Unii Europejskiej, a nowelizacja ta uwzględnia właśnie to, co zostało już uregulowane w prawie krajowym. Polska wykonała to zobowiązanie w kwietniu, nowelizując odpowiednie rozporządzenie. Tak to wygląda od strony formalnej.

Jeśli państwo senatorowie mają jakieś pytania, to, oczywiście, na nie odpowiem. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo, Pani Prezes.

Poprosiłbym teraz pana senatora Andrzeja Wielowieyskiego o przedstawienie stanowiska w tej kwestii.

Proszę bardzo.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo!

To jest dość ważne i w sensie praktycznym, i na przyszłość przy podejmowaniu różnych decyzji rozwojowych czy dotyczących wykorzystania funduszy unijnych. Rzeczywiście owe podziały są dość istotne i dla nas nowe. Tak jak już powiedziała pani prezes, podziału na sześć dużych regionów dokonano niedawno, wiosną, tuż przed akcesją i podział ten odpowiada mniej więcej układowi, jaki istnieje we Francji, która ma dwadzieścia regionów, czy w Niemczech, gdy mówimy o niemieckich landach, są też hiszpańskie prowincje. Chociaż różnie to bywa, bo obserwujemy jednak bardzo duże dysproporcje, większe niż u nas, powiedzmy, od stu, dwustu tysięcy po dwa czy trzy miliony ludzi. U nas po raz pierwszy wyodrębniono sześć dużych regionów obejmujących po kilka milionów osób.

Chciałbym podkreślić jako bardzo istotną sprawę, również w naszych relacjach z Unią, wykorzystanie naszego układu, wprowadzonego już chyba dwa lata temu, chodzi o poziom trzeci, w którym mamy czterdzieści kilka podregionów akceptowanych przez Unię w jej dokumencie. Prowadzono zresztą długie negocjacje i pertraktacje w tych sprawach. Szczególnie istotną sprawą jest wyodrębnienie obszarów aglomeracji metropolitalnych, które z reguły bardzo jaskrawo różnią się poziomem rozwoju od swoich najbliższych sąsiadów. Dotyczy to szczególnie Mazowsza i województwa łódzkiego, ale w gruncie rzeczy odnosi się do wszystkich układów, w których istnieje silna aglomeracja. A zatem wyodrębnienie spośród czterdziestu pięciu podregionów siedmiu aglomeracji jest prawidłowe, wydaje mi się słuszne. Jakkolwiek można, oczywiście, dyskutować nad losem na przykład Bydgoszczy albo Lublina, mogą pojawiać się pytania, czy teraz bądź w przyszłości nie należałoby tego skorygować i wyodrębnić jednak więcej aglomeracji. Mówi się, że u nas jest około dziesięciu, może nawet więcej aglomeracji. Wyodrębniono ich siedem. Wydaje mi się, że zrobiono słusznie, zresztą ten system pokrywa się już z tym, co możemy zaobserwować w naszych pracach i publikacjach statystycznych od dwóch, trzech lat, tak że nie ma tu istotnych zmian.

W związku z tym proponuję, aby komisja przyjęła bez uwag, to jest, poparła stanowisko Rady Ministrów dotyczące rozporządzenia w sprawie zmiany rozporządze-

nia Parlamentu Europejskiego i Rady o wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych w związku z przystąpieniem do Unii dziesięciu krajów kandydackich.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Czy panowie senatorowie mają pytania do osób referujących?

Proszę bardzo.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Mam pytanie do pani prezes. Jaką swobodę ma państwo, jeśli chodzi na przykład o wprowadzanie zmian w odniesieniu do regionów? Pan senator Wielowieyski powiedział, że można wydzielić jakiś region metropolitalny. Jeżeli ten podział miałby wpływ na to, czy średni dochód na mieszkańca mieści się w granicach do 75% średniego dochodu unijnego, to można sobie wyobrazić, iż na całym obszarze z metropolią jest średnią wyższą od tego poziomu, a gdy się ją wydzieli, wówczas cała reszta ma niższą średnią. Zatem właściwie można, w pewnym sensie manipulując podziałami na obszary statystyczne, uzyskiwać bądź nie pomoc z Funduszu Spójności czy z innych źródeł Unii Europejskiej.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Jeżeli można, od razu uzupełniłbym czy nieco rozszerzył pytanie pana senatora Wittbrodta. Czy są jakieś kryteria mówiące o liczbie osób, o powierzchni? Przecież podział, którego dokonano, został przeprowadzony na podstawie jakiegoś mechanizmu, klucza, według jakichś zasad. Prosiłbym o naświetlenie również tej sprawy. Dziękuję.

Wiceprezes Głównego Urzędu Statystycznego

Halina Dmochowska:

Rzeczywiście ta klasyfikacja jest stosowana do celów statystycznych, ale nie przede wszystkim, tak bym to określiła. Ona jest podstawowym narzędziem stosowanym w polityce regionalnej, tak to naprawdę wygląda.

Jaką swobodę ma państwo? Między innymi z powodu tych zastosowań Unia Europejska uregulowała to rozporządzeniem, ponieważ ciągle pojawiały się problemy związane ze zmianami wprowadzanymi przez kraje, także z tych powodów, o których pan senator był łaskaw przed chwilą powiedzieć. Jeśli każdy kraj, a jest ich teraz dwadzieścia pięć, dokonuje podobnych zmian kilka razy w roku, praktycznie nie sposób stworzyć jakiegokolwiek bazy danych, trudno prowadzić jakiegokolwiek analizy regionalne.

Jeśli chodzi o swobodę działania kraju, rozporządzenie mówi o tym, kiedy można zmienić stan określony poprzednim rozporządzeniem. Jest to możliwe, kiedy istotnie zmienia się podział terytorialny kraju. Chodzi tu o zasadniczy podział. Bywają przecież takie przypadki, generalnie nomenklatura ta opiera się na podziale terytorialnym, ale oprócz tego ma jeszcze pewne sztuczne agregaty. Jeżeli na przykład Polska zmienia istotnie podział terytorialny, jak to się działo w 1999 r., jest to powód do dokonania również innych korekt, nie tylko wprost wynikających ze zmiany podziału. To jest jeden przypa-

dek. Oczywiście, kraje mają pewną swobodę kształtowania swoich takich czy innych struktur i rozporządzenie generalnie dopuszcza dokonywanie zmian raz na trzy lata. Trzy-letni okres służy pewnej stabilizacji, tak to jest pomyślane, to są granice swobody.

Jakie kryteria są brane pod uwagę? Rozporządzenie ustala je dosyć precyzyjnie. Są one chyba określone w tym załączniku. To są kryteria demograficzne. Oczywiście, można dyskutować z tym, czy jest to najlepsze kryterium do ustalania podziału czy łączenia określonych jednostek terytorialnych, ale przyjęto najprostsze i chyba najmniej kontrowersyjne w skali międzynarodowej kryterium demograficzne. Określa się, że na przykład poziom pierwszy obejmuje od trzech do pięciu czy siedmiu milionów, poziom drugi – tu są odpowiednie widełki w dół, aż do poziomu trzeciego.

Jak wyglądają nasze regiony w świetle tych kryteriów? Poziom pierwszy – spełniamy wymogi, drugi, chodzi o województwa, one też mieszczą się w przeciętnych wartościach, jeśli chodzi o poziom trzeci, jest trochę odstępstw. Dyskutowaliśmy o tym w zespole międzyresortowym. Chcę przypomnieć, że i w tym roku, i gdy była wprowadzana podstawowa nomenklatura, pracował nad tym zespół międzyresortowy, otrzymaliśmy także opinie komisji trójstronnej itd., zatem została zachowana pełna procedura. Dyskutowaliśmy o tym i przeważały kryteria, powiedziałabym, zdrowego rozsądku. Nie zawsze jest tak, że przyjęcie kryterium bezwzględnie poprawnego statystycznie zachowuje pewne więzi regionalne, pewne preferencje samorządów. Pamiętam, że przy pierwszym podziale pojawiło się wiele wniosków z terenu dotyczących tego, że ten powiat nie powinien być tutaj, lecz gdzie indziej itd. Oczywiście, w sytuacjach, w których było to możliwe, zostało to uwzględnione.

Eurostat, oczywiście, zauważył, że istniejący stan w wielu przypadkach odbiega od kryteriów przyjętych w rozporządzeniu, przy czym zdecydował, i była to ich inicjatywa, a nie nasza, żeby tego nie zmieniać, ponieważ wartość, jaką stanowi obecnie już utworzona baza statystyczna, jest większa niż jakieś drobne korekty doprowadzające do formalnej statystycznej zbieżności owych wielkości. Tak to zostało przyjęte i także rząd zajął takie stanowisko, że byłoby naprawdę niedobrze, gdyby teraz, u progu nowego okresu programowania, kiedy wszyscy pracują nad strategiami i nad określeniem pewnych zasad, rozbić system informacyjny. Byłoby to bardzo niekorzystne. Zresztą Eurostat wyraźnie nam zakomunikował, że nie przyjmie do 2006 r. żadnych zmian, ponieważ ostatnie zmiany wprowadziliśmy w 2002 r. Gdyby były potrzebne jakieś korekty, można nad nimi pracować i w odpowiednim czasie je przedstawić, wówczas będą one rozpatrywane. Tak to wygląda.

Pan senator był łaskaw wspomnieć o sprawach metropolii. Jest to obecnie szalenie ważny temat, gdyż czasami żąda się od nas danych na temat metropolii. Dobrze, ale bardzo proszę o delimitację. Pierwsze pytanie z mojej strony jest następujące. Kto i na jakiej podstawie ma określić, co to jest obecnie metropolia i co to jest obszar metropolitalny? Zaczęliśmy na ten temat dyskutować na posiedzeniu zespołu do spraw koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju i myślę, że jeśli to zagadnienie zostanie przygotowane, prawdopodobnie będzie musiało być rozpatrzone również w kontekście ewentualnych zmian czy nowelizacji tej koncepcji na poziomie trzecim. Prawdopodobnie będzie to ten poziom, w którym trzeba będzie być może skorygować to, co jest obecnie ustalone. W tej chwili wyodrębniliśmy to, biorąc pod uwagę przyległe powiaty bądź duże miasta należące do poziomu trzeciego, takie jak Kraków, Warszawa,

Trójmiasto itd. Nie wiem, czy to wystarczy, bo jeśli zechcemy mówić o obszarach metropolitalnych, to trzeba do tego podejść inaczej. To byłoby tyle tytułem wyjaśnienia.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze pan senator Andrzej Wielowieyski prosił o głos.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję bardzo.

Wysoka Komisjo, to jest bardzo istotna sprawa. Propozycje są proste i wydaje mi się, że powinniśmy je spokojnie poprzeć, ale jednocześnie mieć świadomość tego, w jakim kierunku zmierzamy i co się tu dzieje. Pytanie pana senatora Wittbrodta było niezmiernie uzasadnione. Jest tu co najmniej kilka spraw, o jednej z nich mówiła przed chwilą pani prezes. Około trzech tygodni temu rozmawiałem na ten temat z wicepremierem Hausnerem i chyba sprawa zostanie podjęta, a należy to do kompetencji Rady Ministrów. To znaczy, metropolie zostaną delimitowane, wreszcie określimy, co to są metropolie. Już dawno powinno to być opracowane, jest to luka w naszym ustawodawstwie, w planowaniu. Zostanie to zrobione i wówczas powinno się tu coś wyjaśnić.

Teraz znaczenie merytoryczne. Nie wiem, jakich użyć słów, bo, oczywiście, jest to sprawa decyzji politycznych, decyzji gospodarczych, w stosunku do jakiego obszaru, co przedkładamy Radzie, co jest korzystne, co jest niekorzystne; istnieją tu pewne niebezpieczeństwa. Otóż, jestem przewodniczącym stowarzyszenia gmin aglomeracji warszawskiej, czyli jeden cały podregion obejmuje bezpośrednio moje gminy. Jest to dla nas bardzo duży problem. Przeprowadzaliśmy już symulacje i okazuje się, że – zwłaszcza gdy do Unii wstąpią jeszcze biedniejsi, Rumuni, Bułgarzy, Chorwaci – średnia obniży się i niektóre nasze regiony znajdą się w poważnej sytuacji. Mamy pełną świadomość tego, że jeszcze teraz na przykład na Mazowszu, gdzie amplituda dochodów, jak państwo wiedzą, różnica poziomu dochodu narodowego między Siedlcami i Ostrołęką a miastem stołecznym Warszawą jest bardzo duża, chodzi o trzykrotność, może na Śląsku jest mniejsza, ale bardzo podobnie przedstawia się sytuacja w Łodzi, musimy się po prostu pilnować. Musimy tego pilnować, dopóki jeszcze wspólnie możemy korzystać z pomocy strukturalnej, podejmować pewne wspólne działania, ważne i dla miasta centralnego, i dla jego otoczenia. Prowadzone są na ten temat spory, ale jest jeszcze troszkę czasu. Jednak najprawdopodobniej w roku 2010, 2011 bądź 2012 będzie to już miało znaczenie, już trzeba to będzie podzielić. Jeżeli będziemy to robić razem, to Ostrołęka i Siedlce czy Płock i Ciechanów po prostu za to zapłacą, nie znajdą się w odpowiednim przedziale, aby korzystać z tego, z czego powinny, ponieważ Warszawa będzie to zaniżała. W każdym razie podkreślam, że to, czego już dokonano, chodzi mi o wyodrębnienie siedmiu, przepraszam, ośmiu aglomeracji, zgodnie z naszą statystyką wyodrębnionych jest ich osiem, moim zdaniem jest słuszne. Pani prezes zwróciła także uwagę na to, że przecież można to w 2006 r. skorygować, ale ja nie dostrzegam tu bardzo pilnej potrzeby. Tymczasem osiem układów aglomeracyjnych, osiem wyodrębnionych regionów, to znaczy Warszawa i region warszawski – są one wyodrębnione i słusznie, gdyż region warszawski stanie się wkrótce najbogatszym regionem w Polsce – miasto Łódź, miasto Kraków, centralny region śląski, miasto Po-

znań, miasto Wrocław i Trójmiasto, w moim przekonaniu daje nam do ręki instrument, dzięki któremu można uniknąć niebezpieczeństw, zwłaszcza związanych z obniżaniem średniej unijnej, co mogłoby uderzyć w słabsze regiony. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Chciałbym jeszcze zadać pytania uzupełniające. Sprawa wygląda tak, że inicjatywa zmian może wystąpić po stronie państwa członkowskiego, ale musi być ona zaakceptowana. Przez kogo ma być ona zaakceptowana?

Kolejne pytanie dotyczy trzech poziomów, o których pani mówiła, czyli pierwszego, drugiego i trzeciego. Czy odnoszą się one do każdego państwa, czy czasami wielkość państwa ma na to wpływ? Na przykład Malta jest państwem tej wielkości, że nie będzie spełniała tych kryteriów. Co w takiej sytuacji?

**Wiceprezes Głównego Urzędu Statystycznego
Halina Dmochowska:**

Zacznę może od ostatniego wątku. Oczywiście, są kraje, w przypadku których poziom pierwszy, drugi i trzeci stanowią poziom kraju, i to jest właśnie przypadek, o którym mówi pan senator. Są kraje, w których występuje poziom pierwszy i drugi. To jest...

(Głos z sali: Są różne.)

Dopóki kraj schodzi z liczbą populacji do dolnego poziomu w widełkach, dopóty jest na tym poziomie notowany, a poziomy pierwszy i drugi lub pierwszy, drugi i trzeci stanowią tę samą wielkość.

Przepraszam...

(Senator Edmund Wittbrodt: Wcześniejsze pytanie dotyczyło tego, kto akceptuje inicjatywę zmian.)

Inicjatywa zmian leży po stronie kraju, ale trzeba przejść pełną procedurę, tak jak w przypadku każdej nowelizacji rozporządzenia, ponieważ jest to załącznik do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady. Obowiązuje tu pełna procedura.

(Senator Edmund Wittbrodt: Jasne. Dziękuję.)

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Czy mają państwo jeszcze pytania?

Jeżeli nie ma pytań, to biorąc pod uwagę pozytywną opinię, pozytywne stanowisko rządu, proponujemy, aby Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła wnioski dotyczące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady.

Proszę bardzo, przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem wniosku? (8)

Dziękuję.

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Jednogłośnie za. Dziękuję bardzo.

W ten sposób zrealizowaliśmy punkt drugi porządku obrad.

Dziękuję, Pani Prezes, bo chyba był to dziś jedyny punkt omawiany przez panią. Dziękuję bardzo.

Nadrobię teraz zaległości, ponieważ nie powitałem pana dyrektora Jerzego Chmielewskiego, który jest z nami. W imieniu sekretarza stanu Jarosława Pietrasa przybyła pani Justyna Stańczewska. Witam serdecznie i przepraszam, ale kartki były tak dokładnie złożone, że nie zauważyłem. Przybył do nas również pan minister Paweł Dakowski. Witam bardzo serdecznie.

Przechodzimy do omawiania punktu trzeciego porządku obrad.

Zagadnieniem tym zajmowało się Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Aby nie odczytywać całego tytułu dokumentu, podam tylko jego sygnaturę – 12885/04.

Bardzo proszę o stanowisko rządu.

**Wicedyrektor Departamentu Europy
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Jerzy Chmielewski:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Nazywam się Jerzy Chmielewski, jestem wicedyrektorem Departamentu Europy. Bardzo przepraszam w imieniu pana ministra Truszczyńskiego, który dzisiaj, niestety, nie mógł przybyć, gdyż jest za granicą, ale za zgodą szanownej komisji moja skromna osoba może reprezentować stanowisko rządu.

Sprawa dotyczy makrofinansowej pomocy dla Bośni i Hercegowiny, której Rada Unii Europejskiej udzieliła w 2002 r. w wysokości 60 milionów euro. Celem tej pomocy było wsparcie bilansu płatniczego i dopomożenie w złagodzeniu zewnętrznych ograniczeń finansowych tego ciągle jeszcze niestabilizowanego kraju. Trzeba przyznać, że Bośnia i Hercegowina nie wykorzystwała całej pomocy, po pierwsze, wskutek opóźnień w realizacji wymaganych reform politycznych, chodzi zwłaszcza o centralizację decyzji, po drugie, wskutek opóźnień w ratyfikowaniu umowy pożyczkowej przez parlament Bośni i Hercegowiny, który nie mógł się zebrać w składzie wymaganym do ratyfikacji, a także z niektórych innych powodów.

Bośnia i Hercegowina w ocenie polskiego rządu wymaga dalszej pomocy finansowej ze strony Wspólnoty, wymaga także pomocy ze strony innych donatorów, albowiem bez niej państwo to nie będzie w stanie przetrwać jako państwo stabilne. W związku z tym istota tej decyzji sprowadza się do kontynuowania realizacji pomocy i zwolnienia trzeciej i ostatniej transzy w wysokości 25 milionów euro przed końcem 2004 r. lub najpóźniej w pierwszym półroczu 2005 r. Oczywiście, zakres i podstawowe cele pomocy pozostają te same.

Rząd polski proponuje przyjąć taką decyzję i nadać Bośni i Hercegowinie uprawnienie do otrzymania trzeciej transzy makrofinansowej pomocy Wspólnoty Europejskiej w wysokości 25 milionów euro do 30 czerwca 2005 r., zwłaszcza że taka decyzja nie rodzi ani bezpośrednich skutków dla polskiego systemu prawnego, ani skutków społecznych. Jeśli chodzi o skutki gospodarcze, w długiej perspektywie może ona przynieść pozytywne skutki, albowiem ustabilizowanie tego państwa otwiera także rynek i tworzy pewne perspektywy współpracy dla Polski.

Wnoszę do szanownej komisji o zgodę na poparcie stanowiska rządu.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo panu dyrektorowi.

Poproszę pana senatora Janusza Bargieła o przedstawienie stanowiska w tej sprawie.

Senator Janusz Bargiel:

Jeżeli mogę dopowiedzieć coś do wypowiedzi pana dyrektora, to chciałbym stwierdzić, że wynika to również z tego, iż umowa została podpisana 9 listopada 2000 r. i wygasa 9 listopada 2004 r. Również z tego powodu, aby było możliwe udzielenie pomocy, uzyskanie 25 milionów euro do końca tego roku lub do końca czerwca 2005 r., potrzebne jest przedłużenie tego terminu.

Myślę, że sprawa jest oczywista. Ocena Międzynarodowego Funduszu Walutowego jest bardzo wysoka. Ostatnio była tam misja personalna... (*rozmowy na sali*) ...rozmowy z władzami. Tak jak pan dyrektor był uprzejmy powiedzieć, wynika to z niektórych opóźnień, chodzi o sprawy dotyczące Bośni i Hercegowiny, kwestie reform politycznych. Uważam, że nie niesie ona żadnych skutków, jeżeli chodzi o polski system prawny, nie przynosi też skutków społecznych.

W tej sytuacji wnoszę o poparcie stanowiska rządu w tej sprawie.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Chciałbym zapytać, kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie.

Nie widzę chętnych. Okazuje się, że sprawa nie budzi wątpliwości.

W takim razie chciałbym zaproponować opinię komisji: Komisja Spraw Unii Europejskiej popiera wniosek dotyczący decyzji Rady.

Kto jest za przyjęciem takiej uchwały? (8)

Dziękuję bardzo.

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Kto jest przeciw? (0)

Dziękuję bardzo. Przyjeliśmy uchwałę jednogłośnie.

Przechodzimy teraz do omówienia bardzo podobnej sprawy, dotyczącej Serbii i Czarnogóry, wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Rady UE 12886/04.

Bardzo proszę pana dyrektora o przedstawienie stanowiska rządu.

**Wicedyrektor Departamentu Europy
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Jerzy Chmielewski:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Jest to sprawa chyba jeszcze prostsza niż w poprzednim przypadku, albowiem tam chodziło jednak o pewną niewydolność struktur państwowych, tu chodzi tylko o zmianę

nazwy. Państwo o nazwie Federalna Republika Jugosławii, które otrzymało w 2002r. 130 milionów euro pomocy z Unii Europejskiej, zmieniło nazwę i nazywa się obecnie Serbia i Czarnogóra. W 2003 r. już pod tą nazwą otrzymało ono 70 milionów euro. Chodzi o zmianę, uzgodnienie podstawy prawnej tak, aby można było uruchomić tę pomoc, i jednocześnie tak, aby pomoc poprzednio przyznaną Federalnej Republice Jugosławii mogło także wykorzystać państwo Serbia i Czarnogóra do dnia 30 czerwca 2006 r.

Rząd proponuje poprzeć decyzję Rady Unii Europejskiej wyrażoną w dokumencie, którego sygnaturę państwo znać, ponieważ przyjęcie tej decyzji pozwoli na przedłużenie terminu wykorzystania pomocy finansowej Unii Europejskiej przez Serbię i Czarnogórę. Polska po wejściu do Unii Europejskiej, czyli od maja tego roku, konsekwentnie popiera pomoc finansową i wszelkie działania stabilizujące sytuację gospodarczą w Serbii i Czarnogórze. Konsekwentnie, zgodnie z tą polityką rząd wnosi o wyrażenie zgody państwa komisji na takie działanie Unii Europejskiej. Decyzja ta nie niesie skutków społecznych dla Polski, może jedynie w dalekiej perspektywie wywołać pozytywne skutki gospodarcze, nie będzie także miała bezpośrednich skutków dla polskiego systemu prawnego. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję panu dyrektorowi.

Bardzo proszę ponownie o wypowiedź senatora Janusza Bargieła.

Senator Janusz Bargieł:

To, co powiedział pan dyrektor, jest zdecydowanie prawdą. Jest to akt jeszcze prostszy niż poprzedni, gdyż dotyczy tylko zmiany nazwy.

W związku z tym również wnoszę o poparcie tego wniosku rządu przez komisję.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce zadać pytanie. Sprawa jest, jak się okazuje, oczywista. W takim razie dziękuję bardzo.

Proponuję opinię komisji: Komisja Spraw Unii Europejskiej popiera wniosek dotyczący decyzji Rady.

Bardzo proszę o przegłosowanie.

Kto jest za taką uchwałą? (8)

Dziękuję bardzo.

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Dziękuję bardzo. Uchwała została podjęta jednomyślnie.

Dziękuję bardzo panu dyrektorowi Jerzemu Chmielewskiemu za udział w posiedzeniu.

Przechodzimy do punktu piątego, który dotyczy – może powiem w wielkim skrócie, ponieważ przedtem odczytałem treść decyzji Rady w pełnym brzmieniu – rozporządzenia Rady nr 2725/2000.

Prosiłbym przedstawiciela Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji o zapoznanie nas z tematyką tego dokumentu.

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Paweł Dakowski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Panie i Panowie Senatorowie!

Celem tej decyzji Rady jest objęcie Królestwa Danii, na jego wniosek, postanowieniami rozporządzenia Rady Unii Europejskiej nr 343 z 2003 r., ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosków o azyl złożonych w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego oraz postanowieniami rozporządzenia Rady nr 2725/2000 w sprawie ustanowienia systemu Eurodac, który służy do porównywania odcisków palców w celu efektywnego stosowania konwencji dublińskiej.

Mając na uwadze potrzebę możliwie daleko idącej jednolitości w stosowaniu prawa wspólnotowego i pożądaną konieczność stosowania tego prawa w pełnym zakresie przez wszystkie państwa członkowskie, poparcie przedłożonych projektów, oczywiście, jest uzasadnione. Rząd opowiada się za przyjęciem projektowanych decyzji. Pragnę również zaznaczyć, że te decyzje nie wywołują skutków społecznych ani gospodarczych. Jeżeli natomiast będą skutki finansowe, to bardzo nieznaczne. Od 1 maja bieżącego roku, od czasu wejścia do Unii Europejskiej, Polska otrzymała z Danii tylko jeden wniosek o rozpatrzenie i przejęcie odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o azyl cudzoziemca. Skądinąd ten wniosek został rozpatrzony negatywnie.

Dlatego rekomenduję, oczywiście, Wysokiej Komisji ten projekt. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Proszę teraz pana senatora Smorawińskiego o przedstawienie stanowiska.

Senator Jerzy Smorawiński:

Do przedstawionego wystąpienia dodam, że i my poprzemy to stanowisko. Myślę bowiem, że jest jak najbardziej pożądane, aby prawo unijne obejmowało wszystkie państwa członkowskie. Stąd uważam, że ten wniosek Królestwa Danii wymaga poparcia naszej komisji. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Chciałbym zapytać, kto z państwa senatorów ma pytania dotyczące tego punktu. Okazuje się, że wszystko jest jasne.

(Senator Edmund Wittbrodt: To znaczy, jeżeli można...)

Bardzo proszę, pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Mam pytanie, być może natury bardziej ogólnej. To jest decyzja Rady rozszerzająca o Danię czy na Danię, tak? Ale czy wobec tego w Unii Europejskiej tego rodzaju czy podobne decyzje dotyczące wszystkich państw już są podpisane? Jak to wygląda całościowo?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Paweł Dakowski:**

Panie Senatorze!

To rozporządzenie Rady stosowane jest, oczywiście, przez wszystkie kraje członkowskie z wyjątkiem Danii. Do czasu przyjęcia tej decyzji Dania nie stosowała rozporządzenia nr 343 oraz rozporządzenia dotyczącego Eurodacu. Królestwo Danii zastrzegło sobie bowiem w traktacie amsterdamskim prawo do odmowy związania się z prawem unijnym w obszarze wiz, azylu i migracji. A więc Dania była dotychczas jakby wyłączona z tych działań. Dzisiaj na swój wniosek pragnie przystąpić do tego rozporządzenia i w pełni respektować zalecenia i decyzje z nim związane, tak jak wszystkie inne kraje Unii Europejskiej, które to rozporządzenie stosują. Jest to ważne, dlatego że z całą pewnością ułatwi dyskusję dotyczącą tego obszaru. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Jeżeli nie ma dalszych pytań, proponuję podjąć uchwałę o następującej treści:
Komisja Spraw Unii Europejskiej popiera wniosek dotyczący decyzji Rady.

Kto jest za przyjęciem tego wniosku, bardzo proszę o podniesienie ręki. (8)

Dziękuję bardzo.

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu?(0)

Uchwała została podjęta jednogłośnie.

Dziękuję bardzo za rozpatrzenie tego punktu.

Przejdziemy teraz do punktu szóstego, który dotyczy decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Porozumienia między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącego włączenia tej ostatniej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

Tu są te poszczególne... (*wypowiedź poza mikrofonem*)

Proszę?

(*Głos z sali: Czy jest przedstawiciel rządu w tej sprawie? Z ministerstwa...*)

Zaraz zobaczymy, zaraz...

Są sygnały, że nie ma przedstawiciela rządu.

(*Głos z sali: Czy jest przedstawiciel rządu?*)

Zaraz, zaraz, tutaj są dwie instytucje wiodące – Ministerstwo Gospodarki i Pracy oraz Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Jeżeli można prosić pana ministra...

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Paweł Dakowski:**

Jeżeli pan pozwoli, Panie Przewodniczący. Oczywiście, wiodący są minister gospodarki i minister spraw wewnętrznych. Jeżeli mówimy o włączeniu Szwajcarii do obszaru Schengen, podejmuję się, oczywiście, przedstawić Wysokiej Komisji ten problem, ale decyzja jest w państwa rękach.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Chcę zapytać...

(Głosy z sali: Mieli być o 13.00.)

Proszę?

(Głos z sali: Proszę sprawdzić.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Proszę sprawdzić.

Techniczna przerwa, dosłownie dwie minuty.

Być może czekają, bo rozpatrywanie tego punktu było zaplanowane na 13.00.

A jeżeli...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Wznawiam obrady.

Omawiany jest punkt szósty.

Witam przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki i Pracy.

Przejdziemy teraz do zaprezentowania stanowiska rządowego.

Chciałbym zapytać, który resort będzie referował ten punkt. To jest punkt szósty.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Pa-

*wel Dakowski: Ministerstwo spraw wewnętrznych, Panie Przewodniczący.**

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Paweł Dakowski:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ta decyzja dotyczy objęcia Konfederacji Szwajcarskiej wszystkimi aktami i decyzjami związanymi z obszarem Schengen. Szwajcaria nie należy do obszaru Schengen, a te porozumienia w zasadzie powielają model porozumień, które zostały już zawarte z Norwegią i Islandią – dwoma innymi krajami również nieuczestniczącymi wcześniej w tym obszarze.

Generalnie stanowisko rządu jest, oczywiście, bardzo pozytywne. To następny kraj, który w tej chwili objęty zostanie ustawodawstwem związanym ze swobodnym przepływem osób. Rząd, oczywiście, popiera takie stanowisko. Wdrożenie tych projektów nie wywoła skutków gospodarczych, społecznych ani finansowych.

Stąd też bardzo proszę o przyjęcie tego projektu.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Chciałbym poinformować, że Ministerstwo Gospodarki i Pracy jest reprezentowane przez panią minister Irenę Herbst; panią Annę Pochwałę, naczelnika wydziału Departamentu Międzynarodowej Współpracy Dwustronnej, i panią Magdalенę – jeżeli dobrze przeczytałem – Sweklej z Departamentu Stosunków Europejskich i Wielostronnych.

Chciałbym zapytać, czy z punktu widzenia Ministerstwa Gospodarki i Pracy chcą panie coś dodać.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy

Irena Herbst:

Chciałabym tylko potwierdzić pełne poparcie dla tego rozwiązania, którego przyjęcie leży w interesie Polski.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

W takim razie dziękuję bardzo, Pani Minister.

Chciałbym zapytać, czy ze strony państwa senatorów są pytania dotyczące tego dokumentu.

Proszę bardzo, pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

To może nie jest pytanie... Myśmy prosili, żeby tę kwestię w imieniu naszej komisji referował pan senator Dzido, ale się okazuje, że miał jakąś sprawę, której załatwianie się przedłuża, i nie mógł dotrzeć na posiedzenie komisji. Ja próbowałem ten dokument przeanalizować, prześledzić. Wydaje mi się, że to jest dobry ruch w dobrą stronę. Poszerzanie obszaru Schengen i w ogóle zmierzanie w kierunku poszerzania Unii Europejskiej, i to o takie państwo jak Szwajcaria, to jest coś, co trzeba popierać. Te nowe porozumienia, tak jak przedstawiciele rządu mówili, będą pewnym ułatwieniem dla obywateli Polski.

W związku z tym wydaje mi się, że powinniśmy to poprzeć, poprzeć propozycje Rady i stanowisko rządu.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Paweł Dakowski:**

Uzupełnię jeszcze swoją krótką wypowiedź. Chciałbym wymienić ważny element dotyczący współpracy z tymi krajami. Dotychczas Norwegia i Islandia, a wkrótce również Szwajcaria będą uczestniczyły w obradach Komitetu Mieszanego, Mixed Committee, podczas prac Rady w obszarze: sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne. Jest to również istotny element, dotyczący tworzenia tego obszaru, a także włączenia go do dyskusji na temat szeroko rozumianego bezpieczeństwa. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Jeżeli nie ma więcej pytań...

(*Głos z sali:* Tu jest wniosek.)

Jest wniosek o poparcie stanowiska w sprawie decyzji Rady: Komisja Spraw Unii Europejskiej popiera wnioski dotyczące decyzji Rady.

Kto jest za taką uchwałą, proszę o podniesienie ręki. (8)

Dziękuję bardzo.

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Dziękuję bardzo. Jednomyślnie za.

Przechodzimy teraz do punktu...

Tak, pan minister nas opuszcza. Dziękujemy bardzo za obecność.

Przechodzimy teraz do punktu siódmego.

Resortem wiodącym jest Ministerstwo Gospodarki i Pracy. Wniosek dotyczy decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej Państw Członkowskich Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi... Pozwolę sobie już dalej nie czytać. Mamy tutaj dokument o sygnaturze Rady Unii Europejskiej 12579/04.

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy
Irena Herbst:**

Bardzo krótko. Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób weszła w życie 1 czerwca 2002 r. W związku z rozszerzeniem Unii Europejskiej powstała konieczność stosownej modyfikacji umowy. Na podstawie upoważnienia z 5 maja 2003 r. Komisja Europejska prowadziła ze stroną szwajcarską negocjacje w sprawie protokołu do tej umowy po to, żeby ją rozszerzyć także na dziesięć krajów – nowych członków.

Podczas szczytu Unia Europejska–Szwajcaria, 19 maja 2004 r., uzgodnione zostały zasadnicze postanowienia protokołu. Protokół przewiduje stosowanie rozwiązań przejściowych w zakresie dostępu do szwajcarskiego rynku dla pracowników i osób świadczą-

cych usługi w określonych sektorach z nowych państw członkowskich, z wyjątkiem Malty i Cypru. Okres przejściowy może trwać maksymalnie do 30 kwietnia 2011 r.

Ponadto protokół zawiera uzgodnienia dotyczące nabywania nieruchomości oraz adaptacje techniczne w zakresie koordynacji systemu zabezpieczenia społecznego – to jest załącznik II do protokołu – i uznawania kwalifikacji zawodowych, to załącznik III.

Rząd popiera przyjęcie obu tych decyzji, uznając, że mogą być one dla Polski tylko korzystne i nie pociągają za sobą żadnych dodatkowych negatywnych skutków. Bez tego protokołu nie byłoby tych pozytywów.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Tu mamy sytuację podobną do poprzedniej. Pan senator Henryk Dzido miał przedstawić stanowisko komisji. Wiem, że państwo senatorowie przeczytali ten dokument i nie będzie prezentowane stanowisko wyrażone przez jednego senatora.

Dlatego chciałbym przejść do dyskusji albo zapytań do rządu. Jeżeli są takie pytania, bardzo proszę.

Bardzo proszę, pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Tak, dziękuję bardzo.

Nie mam żadnych wątpliwości, że to jest dobra propozycja i trzeba ją poprzeć. Mam tylko pytanie, jeżeli chodzi w ogóle o uznawanie kwalifikacji do celów akademickich czy zawodowych. Rozumiem, że w relacjach Szwajcarii i reszty będzie dokładnie tak samo, jak obowiązuje wewnątrz Unii Europejskiej? Prosiłbym tylko o potwierdzenie.

Kolejna sprawa. Tam jest przewidziany okres przejściowy do 2011 r., przy czym Malta i Cypr właściwie od razu są z tego wyłączone. Mam pytanie, czy ten okres przejściowy jest zróżnicowany dla różnych państw, czy też to jest tak sformułowane, że albo całość się otwiera, albo... Albo wszystko, albo nic?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy

Irena Herbst:

Poproszę panią Magdalенę Sweklej o to, żeby odpowiedziała na te szczegółowe pytania. Ja zastępuję pana ministra Zielińskiego. Wydaje mi się, że znam odpowiedź, ale wolę poprosić osobę, która się tym zajmuje.

**Główny Specjalista w Wydziale Swobodnego Przepływu Pracowników
w Departamencie Stosunków Europejskich i Wielostronnych**

w Ministerstwie Gospodarki i Pracy

Magdalena Sweklej:

Dziękuję, Pani Minister.

Szanowna Komisjo!

Odpowiadając na pierwsze pytanie, dotyczące uznawania kwalifikacji, chciałabym potwierdzić, że rzeczywiście te przepisy, które zostały wynegocjowane i określo-

ne w traktacie akcesyjnym, jeśli chodzi o uznawanie kwalifikacji, będą stosowane – oczywiście, po wejściu w życie protokołu – również w stosunkach ze Szwajcarią. Jest kwestia pielęgniarek, ale zostało to określone w kontrdeklaracji strony polskiej.

Jeśli natomiast chodzi o okresy przejściowe dotyczące dostępu do rynku pracy, czyli podejmowania zatrudnienia w układających się państwach stronach, takie same rozwiązania są stosowane wobec wszystkich nowych państw członkowskich, oczywiście, z wyjątkiem Malty i Cypru. Jest to analogiczna sytuacja jak w przypadku przepisów dotyczących dostępu do rynku pracy starych państw członkowskich. Szwajcaria przewiduje specjalne kontyngenty dla obywateli nowych państw członkowskich, nie precyzując, ile dla Polski, ile dla innych państw. Jest to jednolite traktowanie wszystkich nowych państw członkowskich. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, jeszcze raz pan...

Senator Edmund Wittbrodt:

Chciałbym wiedzieć jeszcze dokładniej. A więc otwiera się rynek, określając, ile miejsc będzie w danym roku? Wtedy niezależnie od państwa? Czy też to będzie tak, że możemy go otworzyć w tym roku czy na przykład w 2007r. dla Niemców, potem w dwutysięcznym którymś dla kogoś itd.? Jak to będzie wyglądało w praktyce?

**Główny Specjalista w Wydziale Swobodnego Przepływu Pracowników
w Departamencie Stosunków Europejskich i Wielostronnych
w Ministerstwie Gospodarki i Pracy
Magdalena Sweklej:**

Nie, absolutnie nie będzie podziału na zasadzie: w 2007r. dla Niemiec, w 2008 r. dla Polski. Rynek jest otwarty, ale są pewne ograniczenia. Przewidziane są kontyngenty dla nowych państw członkowskich w zależności od tego, jakie będzie zapotrzebowanie na pracowników z danego państwa posiadających określone kwalifikacje, potrzebne z punktu widzenia pracodawców szwajcarskich. Takie osoby będą zatrudniane. Nie ma podziału. Jest przewidziana określona liczba, jeśli chodzi o obywateli z nowych państw członkowskich.

(Senator Edmund Wittbrodt: Z tego wynika, że jest podział na starych i nowych.)

Jest, to znaczy, w związku z tym, że umowa w stosunku do starych państw członkowskich weszła w życie wcześniej, była konieczność stworzenia subkontyngentu dla nowych państw członkowskich. Ten subkontyngent zwiększany jest stopniowo, począwszy od dnia wejścia w życie umowy. Od wejścia w życie protokołu kontyngent jest zwiększany.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania? Nie ma.

Biorąc pod uwagę to, że rząd popiera przyjęcie obu decyzji – i w tym samym kierunku zmierzano w wypowiedziach – proponuję, aby Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła oba wnioski dotyczące decyzji Rady.

Kto jest za poparciem, proszę podnieść rękę. (8)

Dziękuję bardzo. Jednomyślnie za, a więc nikt nie jest przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Przechodzimy teraz do rozpatrzenia ostatniego punktu naszego posiedzenia, a mianowicie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady rozszerzającego ostateczne cła antydumpingowe, wprowadzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1796/1999 na import lin stalowych i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej, na import lin stalowych i kabli wysyłanych z Maroka, obojętnie, czy zadeklarowanych jako pochodzące z Maroka, czy też nie, i kończącego dochodzenie w odniesieniu do importu od jednego marokańskiego eksportera.

Bardzo proszę o przedłożenie stanowiska rządowego.

Bardzo proszę panią minister z Ministerstwa Gospodarki i Pracy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy

Irena Herbst:

Tak jak już powiedział pan senator, celem prezentowanego Wysokiej Komisji projektu rozporządzenia Rady jest rozszerzenie działania środka antydumpingowego, nałożonego rozporządzeniem Rady nr 1796 z 1999 r. na import lin i drutów stalowych pochodzących między innymi z Chin, w związku z obejściem ustanowionego środka antydumpingowego poprzez przywóz tego samego towaru z Maroka, oraz propozycja wyłączenia jednego marokańskiego eksportera spod działania tego środka. Powtórzyłam tę formułkę ze względów formalnych.

Stanowisko rządu w przedkładanej sprawie, dotyczącej omawianej regulacji unijnej, jest pozytywne. Prosilibyśmy o poparcie tego stanowiska.

Gdyby były jakieś szczegółowe pytania, to poproszę panią Katarzynę Stec o udzielenie na nie odpowiedzi.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Proszę teraz pana senatora Andrzeja Wielowieyskiego o przedstawienie stanowiska komisji.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Proponuję, żeby komisja przyjęła stanowisko rządowe, popierające rozporządzenie Rady, bez uwag.

Wysoka Komisjo, to jest przypadek szczególny, a w każdym razie trochę się wyróżniający. Wygląda to nieco inaczej niż w wielu przypadkach dyrektyw unijnych dotychczas przez nas rozpatrywanych. Tym razem dotyczy to, choć w niezbyt dużym zakresie, również polskich przedsiębiorstw, polskich możliwości eksportowych, dlatego że mamy do czynienia z bardzo znamiennej próbą obejścia otwartej, przyjaznej polityki unijnej wobec sąsiadów.

Maroko jest krajem zaprzyjaźnionym i w pewnym zakresie miało zostać zwolnione z ceł antydumpingowych. Jak wiadomo, Maroko wchodzi w zakres obszaru objętego polityką dobrego sąsiedztwa. Okazało się, że tamteży miały trafiać do nas towary chińskie. Dlatego też przywrócenie w przypadku Maroka cła z sierpnia 1999 r. jest uzasadnione. Zainteresowane jednostki gospodarcze w Unii wykryły, że ma tu miejsce obchodzenie przez Chińczyków polityki unijnej przy wykorzystaniu obszaru Maroka.

W związku z tym uzasadnione jest polskie stanowisko, zgodnie z którym wprawdzie nie ma to większego znaczenia dla naszych cen, dla naszego importu, bo nie było stamtąd dużego importu, natomiast może to mieć pewne znaczenie dla lepszego rozwoju polskiego eksportu w przypadku blokowania tego taniutkiego importu z Chin. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania dotyczące tego punktu?

(*Senator Andrzej Chronowski:* Wydaje mi się, że, niestety, w praktyce jest to bardzo ciężkie do udowodnienia.)

(*Senator Andrzej Wielowieyski:* Okazuje się, że coś udowodniono, ponieważ została podjęta decyzja.)

Mało tego, prowadzona jest sprawa.

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

(*Senator Edmund Wittbrodt:* Tak, ale myślę, że chodzi jeszcze o pewne zasady i o wprowadzanie tych zasad, bo to też jest jeden z elementów tej decyzji.)

(*Senator Andrzej Wielowieyski:* Gdyby Maroko mogło udowodnić, że to są ich druty i ich liny, to udowodniłoby to.)

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania w tej sprawie?

Skoro nie ma pytań, proponuję, abyśmy przyjęli stanowisko, iż Komisja Spraw Unii Europejskiej popiera wniosek dotyczący rozporządzenia Rady.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem stanowiska? (8)

Dziękuję bardzo.

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

Dziękuję bardzo przedstawicielom Ministerstwa Gospodarki i Pracy oraz wszystkim uczestniczącym.

Teraz, zgodnie z zapowiedzią, którą ogłosiłem na początku dzisiejszego posiedzenia, chciałbym poinformować...

Panie Senatorze, jeszcze nie kończymy posiedzenia.

(*Głos z sali:* Panie Przewodniczący, za dwie minuty wracam.)

W takim razie, bardzo proszę, dwie minuty przerwy.

(*Przerwa w obradach*)

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Informuję, że Komisja Spraw Unii Europejskiej nie będzie zajmowała stanowiska wobec następujących projektów aktów prawnych Unii Europejskiej, przesłanych w trybie art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Punkt pierwszy: wniosek dotyczący decyzji Rady upoważniającej Austrię do zastosowania środka ustanawiającego odstępstwo od art. 21 szóstej Dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych (COM (2004) 535) – sygnatura Rady UE 12440/04.

Jest to sprawa – jak powiedziałem na wstępie – niedotycząca Polski.

Punkt drugi: wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 798/2004 odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Birmy/Myanmar w zakresie finansowania niektórych przedsiębiorstw (COM (2004) 663) – sygnatura Rady UE 13230/04.

Czy to również możemy uznać?

Dziękuję bardzo. A zatem nie będziemy się tym zajmować.

Punkt trzeci: wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w dziedzinie statystyki (COM (2004) 0645) – sygnatura Rady UE 13164/04.

Odnośnie do tego punktu nikt nie wyraża zainteresowania.

(*Senator Andrzej Wielowieyski: Jeśli można, mam jedno pytanie.*)

Bardzo proszę.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Panie Przewodniczący, czym się różnią te trzy punkty od punktów dotychczas przez nas rozpatrywanych? W tamtym przypadku też rozpatrywaliśmy jakieś problemy szwajcarskie, dotyczące jakiegoś zatrudnienia i jakichś podatków. Prośba Austrii chyba nie odbiega merytorycznie od próśb Włochów i Francuzów w sprawach tuneli, w sprawach opłat, również związanych z VAT, ponieważ to wszystko jest związane z VAT.

Nie kwestionuję tego, lecz sądzę, że to jest chyba analogiczne do tego, co już rozpatrywaliśmy, być może w sprawach takich, które zupełnie nas nie dotyczą, bo to są jakieś wyjątki dotyczące danego państwa, które nie mają nic wspólnego z nami. I rzeczywiście chyba trzeba to robić ogólnie. Podkreślam, wydaje mi się, że nie było istotnych różnic zwłaszcza między punktami pierwszym i trzecim a dotychczasowymi.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Myślę, że tu chodzi tylko o odstępstwo w zakresie trzech obszarów – są one tam konkretnie wymienione – które dotyczą wyłącznie Austrii.

(*Głos z sali: Ich.*)

Nie ma to więc żadnego związku z szerszym ustawodawstwem. Po prostu nie zależy to od Polski.

Proszę bardzo, pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Panie Senatorze, myślę, że jest również tak, iż my się trochę uczymy, albowiem, jak pan senator i państwo pamiętają, na początku właściwie rozpatrywaliśmy wszystko, bez względu na to, czy to było bardzo szczegółowe i czy miało dla nas znaczenie. Przyjmowaliśmy to jako zasadę. W tej chwili natomiast, kiedy mamy już pewne doświadczenie, możemy postępować śmiało.

(Głos z sali: Selekcjonować.)

Możemy dokonywać selekcji, tak.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Ewentualnie możemy rozważyć propozycję dotyczącą tego, aby przygotować na następne posiedzenie komisji sentencję tego, czego dotyczy dane rozporządzenie lub dyrektywa – dosłownie trzy, cztery zdania, żeby było wiadomo, o co chodzi.

W tym przypadku natomiast śledziliśmy to po kolei, czytaliśmy wspólnie i jako zespół doszliśmy do wniosku, że to nie jest sprawa ważna z punktu widzenia interesów Polski.

Bardzo proszę, senator Janusz Bargieł.

Senator Janusz Bargieł:

Rozumiem, że zmierzamy w tym kierunku, by jak najbardziej to usprawnić i zajmować się tymi sprawami, które generalnie mają wpływ na to, co się dzieje w Polsce. Na przykład to, z czym się zapoznałem teraz odnośnie do dyżurów lekarskich i reorganizacji tygodniowego systemu pracy w zakresie jego zmiany z czterdziestoosmiodzinnego na sześćdziesięciosmiodzinnego, ewidentnie wywiera skutek, jeśli chodzi o budżet, i to olbrzymi skutek. Jeśli chodzi o wydatki w służbie zdrowia, biorąc pod uwagę naszą reformę, to jest to w ogóle tragedia. Przynajmniej tak jest to przedstawione w dokumentach.

Myślę zatem, że do takich spraw trzeba byłoby podchodzić bardziej merytorycznie – być może to jest złe określenie – niż do spraw dotyczących Birmy, lub różnych innych spraw, nawet jeżeli są one związane z VAT. Chyba że ktoś – tak jak pan senator, jeżeli dobrze zrozumiałem intencje pana senatora – jest tym szczególnie zainteresowany.

Sadzę, że skrypt dotyczący kilku spraw ułatwiłby pracę również obsłudze naszej komisji. Byłbym za tym, żeby przygotowywać takie krótkie informacje, trzyzdaniowe, czterozdaniowe, na temat spraw mniej dla nas ważnych. To byłoby dobre rozwiązanie, lepsze niż rozwiązanie dotyczące takich dużych elaboratów. Otrzymujemy bowiem po dwadzieścia, po trzydzieści stron materiałów. Dobrze byłoby to opanować.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Myślę, że w tym kierunku będziemy zmierzać, jeżeli będzie czas na to, żeby coś takiego przygotować, bo na przykład dzisiaj jeden punkt został włączony w ostatniej chwili i dopiero dzisiaj zostały dostarczone materiały.

(Głos z sali: Ale to był pilny punkt.)

Sprawa może być pilna, to po pierwsze, a po drugie, może nie być czasu na to, żeby przygotować krótką informację, bo żeby napisać dwa, trzy zdania, trzeba przeczytać cały akt, aby wychwycić istotę sprawy. Spróbujemy jednak coś takiego zrobić.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Senator Janusz Bargiel:

Takie przypadki będą się zdarzały, choćbyśmy zorganizowali prace komisji jak najsprawniej i choćby jak najsprawniej działała obsługa. Takie sytuacje będą się zdarzały, bo przecież tak jest w życiu, czasami informacje docierają późno.

Zastępca Przewodniczącego Mieczysław Mietła:

Chciałbym powiedzieć, że zgodnie z ustawą nie musimy zajmować się wszystkimi aktami. Mamy taką możliwość.

(*Głos z sali: Dokładnie. I o tym mówimy.*)

W tej chwili mówimy o sprawach, wobec których nie będziemy zajmować stanowiska. Jeżeli ktoś z państwa jest zainteresowany, to są dwie drogi – albo możemy to wprowadzić, albo każdy indywidualnie może otrzymać materiały i przeczytać.

Przechodzę do kolejnego punktu – czwartego. Jest to wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącą udziału tej ostatniej w Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska i Europejskiej Sieci Informacji w zakresie ochrony środowiska i obserwacji (COM (2004) 0658) – sygnatura Rady UE 13356/04.

To jest sprawa stricte techniczna. Trochę to będzie kosztować, natomiast chodzi tylko o mierzenie stanów zagrożenia środowiska.

Czy w tej kwestii ktoś się zgłasza?

Nie. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do następnego punktu – piątego. Jest to wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania Umowy między Wspólnotą i Konfederacją Szwajcarską w dziedzinie audiowizualnej, ustanawiającej zasady i warunki udziału Konfederacji Szwajcarskiej w programach wspólnotowych Media Plus i Media Training, oraz aktu końcowego (COM (2004) 0646) – sygnatura Rady UE 13267/04.

Kolejny dokument jest taki sam jak poprzedni, różni się od niego tylko technicznie. Jest to wniosek szósty, dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą i Konfederacją Szwajcarską w dziedzinie audiowizualnej, ustanawiającej zasady i warunki udziału Konfederacji Szwajcarskiej w programach wspólnotowych Media Plus i Media Training, oraz aktu końcowego (COM (2004) 0646) – sygnatura Rady UE 13271/04.

Te dwa punkty dotyczą relacji w zakresie korzystania z filmów i wymiany. Jest to tak wąskie zagadnienie, że doszliśmy do wniosku, iż nie musimy się tym interesować.

Czy są w tej sprawie inne zdania?

Nie ma. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu siódmego. Jest to wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie daty stosowania umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE z 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (COM (2004) 669) – sygnatura Rady UE 13161/04.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Podobny już wpłynął. Zostawiliśmy taki materiał.

Przechodzimy do następnego punktu – ósmego. Zawarty jest w nim wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (COM (2004) 601) – sygnatura Rady UE 12753/04.

Również w tym przypadku proponujemy, żeby nie zajmować się tą kwestią. Były już podobne sprawy, jeśli chodzi o kontyngenty. To jest zmiana dotycząca tylko wielkości kontyngentów przypadających na poszczególne kraje, jeśli chodzi o Unię.

Kolejny punkt, dziewiąty, zawiera wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (COM (2004) 602) – sygnatura Rady UE 12757/04.

Jest to bardzo zbliżona materia, te sprawy mogły być ujęte razem.

W punkcie dziesiątym zawarty jest wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy w formie wymiany listów odnośnie do tymczasowego zastosowania protokołu ustalającego możliwości połowu i równowartość finansową, przewidziane w umowie zawartej pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej dotyczącej połowów w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej w okresie trwającym od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2007 r. – sygnatura Rady UE 12948/04.

Czy w tej kwestii są pytania? Nie ma.

Doszliśmy do wniosku, że jest to zbyt mało ważne dla Polski, tym bardziej że nie łowimy na tych wodach.

W punkcie jedenastym jest zawarty wniosek dotyczący decyzji Rady dostosowującej zasoby finansowe 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju w związku z przystąpieniem Demokratycznej Republiki Timor-Leste do Porozumienia o partnerstwie AKP-WE – sygnatura Rady UE 12906/04.

Nikt nie jest zainteresowany tym punktem.

W takim razie przechodzimy do przedostatniego punktu, dwunastego: wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, w kwestii traktatów ze Stolicą Apostolską – sygnatura Rady UE 13094/04.

Ta sprawa dotyczy w zasadzie tylko Malty.

Nikt się nie zgłasza. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu ostatniego, trzynastego: wniosek dotyczący rozporządzenia Rady dotyczącego zawarcia protokołu ustalającego możliwości połowu i równowartość finansową przewidziane w umowie zawartej pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej dotyczącej połowów w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej, w okresie trwającym od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2007 r. – sygnatura Rady UE 12949/04.

To jest związane...

(Głos z sali: W parze z tamtą.)

W parze z tą, bo dotyczy to podpisania i wprowadzenia. Decyzje są związane jedna z drugą, są komplementarne.

Jest zgoda na to, żeby komisja tymi punktami się nie zajmowała.

Kolejna sprawa. Chciałbym poinformować, że otrzymali państwo drogą elektroniczną dwie informacje rządu dotyczące następujących spraw.

Jedna informacja dotyczy obowiązku wizowego odnoszącego się do państw członkowskich UE, posiadania wiz podczas przekraczania granic zewnętrznych UE. Druga informacja dotyczy wniosku w sprawie postępowania antydumpingowego, zgłoszonego przez Danię.

W tym przypadku procedura jest następująca. Zgodnie z ustawą jest prośba i obowiązek, żeby państwo senatorowie zapoznali się z tymi dokumentami i przyjęli do wiadomości, że istnieją i są rozwiązywane tego typu problemy. Naszym obowiązkiem jest się z tym zapoznać.

Czy każdy otrzymał te informacje?

(Głos z sali: Tak, do skrytki.)

Okazuje się, że nasi pracownicy zadbali o to, żeby każdy otrzymał te dokumenty, aby można było je przeczytać.

Następna sprawa, ostatnia, dotyczy pisma, które zostało skierowane przez sekretarza stanu Jarosława Pietrasa do marszałka Senatu Longina Pastusiaka. Pismo zawiera informację, że ministerstwo nie było w stanie przekazać do zaopiniowania dokumentu z tego względu, że dokument ten został przesłany ósmego, a jedenastego już była podjęta decyzja przez Radę. W związku z tym jest pismo przeprasające i informujące, że postarają się takich przypadków uniknąć.

Sprawa ta wynika z tego, że materiały te zbyt późno dotarły z Unii Europejskiej i fizycznie nie było czasu na to, by powiadomić senatorów o terminie spotkania, na którym mogliby się wypowiedzieć w tej kwestii. W piśmie jest natomiast informacja, że w tej sprawie wypowiedział się rząd, jak również wypowiedziała się komisja sejmowa, jako że w tym czasie toczyły się obrady Senatu. Komisja zajęła pozytywne stanowisko.

Chcę dodać, że były również rozpatrywane dwa punkty dotyczące Tadżykistanu. Te dwa punkty także zostały zaopiniowane pozytywnie. Myślę, że przyjmujemy tę informację do wiadomości.

Tym sposobem dotarliśmy do końca.

Chciałbym powiedzieć, że dokonany został podział zagadnień na następne posiedzenie. Pan senator Chronowski otrzymał podwójny materiał – nie będę odczytywał, czego on dotyczy, bo tytuły są zbyt długie – materiały otrzymali również pan senator Smorawiński i pan senator Anulewicz.

Zostały jeszcze dwa dokumenty, które przypisane zostały panu senatorowi Lipowskiemu i pani senator Christowej. Jest to tematyka morska, wiemy zatem, że to jest dobry dobór. Również senator Lipowski dostaje bardzo ważny odcinek dotyczący organizacji czasu pracy – jest to bardzo istotne.

I tu od razu zasugerowaliśmy, żeby zatrudnić eksperta.

(Głos z sali: Już szukają.)

Szukamy eksperta, który przygotowałby szerszą wykładnię prawną, aby można było dyskutować na ten temat, ponieważ skutki prawne tej decyzji są dosyć znaczne. Wstępnie chodzi o 750 milionów zł, a więc o prawie 1 miliard zł. To są znaczne środki przeznaczone na płace, co należy odbierać pozytywnie.

Ekspert będzie do dyspozycji. Zaprosimy go na następne posiedzenie komisji, żeby nie zwoływać posiedzenia wcześniej. Następne posiedzenie odbędzie się 28 października, w następnym tygodniu, więc jest za mało czasu, żeby oddzielnie zajmować się tym tematem. Będzie możliwość zadawania pytań ekspertowi. Zachęcam wszystkich do przeczytania tego dokumentu, bo to są bardzo istotne sprawy ze względów nie tylko społecznych.

Czy są jeszcze jakieś sprawy?

Skoro nie ma, to dziękuję bardzo wszystkim.

(Głos z sali: Porządek może być rozszerzony.)

Tak. Jeszcze jedna uwaga: porządek może być rozszerzony.

(Głos z sali: Jak zawsze.)

To jest już tradycja w przypadku tej komisji.

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 13 minut 46)

Kancelaria Senatu
Opracowanie i publikacja:
Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów
Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy
Nakład: 5 egz.
ISSN 1643-2851